

ἐποπτεῖαν ἐκ τῶν λογίων καὶ ἐπιστημόνων συνήθως πολιτῶν, ὅπερ ἐξηκολούθησε καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτονομικοῦ καθεστῶτος, ὁπότε τὸ ἔργον τῆς δημογεροντίας περιορίσθη εἰς τὴν διοίκησιν μόνον τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων, τοῦ δὲ ἐν τῇ μητροπόλει ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἀποτελουμένου ἔκτοτε ἐκ κληρικῶν μόνον, εἰς τὴν ἐκδίκασιν διαζυγίων κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον καὶ εἰς τὴν ἐκδοσιν ἀδειῶν γάμου.

Μετὰ τὴν ἔνωσιν τῆς ἀνατολικῆς Ρωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας (1886) κατὰ τὸν νόμον τῆς ἡγεμονίας ἡ ἐφορεία τῶν σχολείων τετραμελὴς ἐξελέγετο ἐκάστοτε κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Βουλγάρων ὑπηκόων καὶ ἀπετελεῖτο ἐξ Ἑλλήνων Βουλγάρων ὑπηκόων, ὑπευθύνων πρὸς τὴν κυβερνήσιν διὰ τὴν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ κράτους λειτουργίαν τῶν σχολείων τῆς κοινότητος. Τούτου ἕνεκα ἡ ἐφορεία συνειργάζετο πλέον μετὰ τῆς δημογεροντίας περιορισθείσης εἰς τέσσαρα μέλη καὶ ἀπετέλεσε τὴν ἐφοροδημογεροντίαν τῆς κοινότητος ὀκταμελῆ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκάστοτε μητροπολίτου, φροντίζουσαν περὶ πάντων τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Ὁ προκείμενος κανονισμὸς εἶναι mutatis mutandis ἀντίγραφον τοῦ προϋπάρχοντος καὶ κατ' αὐτὸν διωκῆθη ἡ κοινότης μέχρι τῆς καταλύσεώς της (1906) μὴ συγκληθείσης τῆς ἐκλογικῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς 1905 πρὸς ἀνάδειξιν ἄλλης δημογεροντίας διὰ τὸ κρίσιμον τῶν καιρῶν.

Ἄρ. 48

Τὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος 1902—1903 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ Μυρτίλου Ἀποστολίδου πεπραγμένα τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει Ἑλληνικοῦ φιλαρμονικοῦ συλλόγου Ὁρφέως.

Διὰ τῆς παρουσίας ὁμιλίας λήγουσι σημεῖον (18 Μαρτίου 1903) αἱ ἐργασίαι τῆς ἐφετεινῆς περιόδου (1902—1903) τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ Ὁρφέως, αἵτινες ἤρξαντο τῇ 5ῃ Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐγένοντο ἐν ὅλῳ συνεδρίαί 17, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τῆς 25ης Φεβρουαρίου ἐματαιώθη ἑλπίσκει ἀκροατηρίου ἕνεκα τοῦ δεινοῦ χειμῶνος κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην. Πᾶ διεξαχθέντα ὑπὸ ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων λογίων τῆς ἡμετέρας κοινότητος θέματα ἀναφέρονται εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ σκοποῦσι κυρίως τὴν ἐκπαιδεύσιν τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων πρὸς ἀνάπτυξιν ἢ ἐπαύξησιν τῶν γνώσεων παντὸς ἀκροατοῦ, οἷαςδὴποτε μορφώσεως καὶ ἂν τυγχάνη οὗτος, ἐπομένως τὴν πνευματικὴν, ἠθικὴν καὶ πρακτικὴν αὐτοῦ ὠφέλειαν. Ἐκ τούτου προφανὲς εἶναι εἰς πάντα ἡ ἐπιδιωκομένη καὶ ἐπιτυγχανομένη ὠφέλεια τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐν τῷ ἰδιωτικῷ, κοινωνικῷ, ἠθικοδρησκευτικῷ καὶ ἔθνικῷ αὐτῶν βίῳ. Ἡ τῶν θεμάτων ἀπαρίθμησης χρονολογικῶς θὰ δικαιώσῃ τοὺς λόγους ἡμῶν. Ἰδοὺ ταῦτα :

Νοεμβρ. 5. 1) Ἡ διαφορὰ καὶ ὁμοιότης τῶν ἀθλητῶν τοῦ χριστιανισμοῦ πρὸς τοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου ἡμῶν Φωτίου. 2) Τὸ ὄρθῳ ἀκούειν κατὰ Πλούταρχον, ὑπὸ Κ. Κωνσταντινίδου, διευθυντοῦ τῆς Μαρμαλείου κοινοτικῆς ἀστικῆς σχολῆς.

Νοεμβρ. 12. 3) Ὁ προσρισμὸς τῆς γυναικὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὑπὸ Ἀρσιτείδου Ἀνδρονίκου, ἱατροῦ.

Κ. Μυρτίλος
Ἀποστολίδης:
Ἀρχιμ. Θεοφάνης
Λαογραφικὴ
Πνευματικὴ
Αθ. τ. Σ. 1934-40
v. 89-93

Νοεμβρ. 19. 4) Τυφλοί και κωφάλαοι και ή εκπαιδευσις αὐτῶν, ὑπὸ *Δημητρ. Δουλᾶ*, ἱατροῦ. 5) Αἱ ἀκτίνες τοῦ Ραίντεν, ὑπὸ *Δημητρ. Στέφον*, καθηγητοῦ ἐν τοῖς Ζαριφεῖσις διδασκαλείσις.

Νοεμβρ. 26. 6) Ἡ ὀρθοπαιδική τοῦ πνεύματος ἢ ἡ μέλλουσα παιδαγωγική τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὑπὸ *Γεωργ. Ἀνδρονίκου*, ἱατροῦ. 7) Περὶ τροφῆς, ὑπὸ *Ἰωάνν. Χ'' Βασιλείου*, ἱατροῦ.

Δεκεμβρ. 3. 8) Ὁ ἐκπολιτιστικὸς χαρακτὴρ τῆς ἐμπορίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*, καθηγητοῦ ἐν τοῖς Ζαριφεῖσις διδασκαλείσις.

Δεκεμβρ. 10. 9) Ἡ ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Φωκά ἀνάκτησις τῆς ἀραβοκρατουμένης Κρήτης, ὑπὸ *Γεωργ. Κύρου*, νομικοῦ καὶ δικηγόρου. 10) Εἰσαγωγή περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν τῷ ἔθν. πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας Σπυρίδωνος Λάμπρου, ὡς ἱστορικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ρήτορος καὶ ἀνάγνωσις ἀρθροῦ αὐτοῦ περὶ τῆς 29ης Μαΐου 1453, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*.

Δεκεμβρ. 17. 11) Περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, ὑπὸ *Ἀποστ. Δοξιάδου*, ἱατροῦ.

Ἰανουαρ. 14. 12) Εἰσαγωγή εἰς τοὺς Περσικοὺς πολέμους, ὑπὸ *Εὔαγ. Τάνου*, καθηγητοῦ ἐν τοῖς Ζαριφεῖσις διδασκαλείσις.

Ἰανουαρ. 21. 13) Ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. 14) Γρηγοριος ὁ Ε' πατριάρχης Κων/πόλεως, ὑπὸ *Ἀριστείδου Ἀνδρονίκου*, ἱατροῦ.

Ἰανουαρ. 28. 15) Τὰ μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην συμβάντα καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, ὑπὸ *Εὔαγ. Τάνου*, καθηγητοῦ. 16) Συμβουλαὶ πρὸς κοινωνικὸν βίον, ὑπὸ *Νικολάου Εὐθυμιάδου*, καθηγητοῦ ἐν τοῖς Ζαριφεῖσις διδασκαλείσις.

Φεβρουαρ. 4. 17) Τὰ αἷτια τῆς γεννήσεως μεγάλων ἀνδρῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπὸ *Σκαρλάτου Κωνσταντινίδου*, ἱατροῦ καὶ δημοσιογράφου.

Φεβρουαρ. 11. 18) Περὶ θρέψεως καὶ πέψεως κατὰ τὰ νεώτερα τῆς ἐπιστήμης περάσματα, ὑπὸ *Ἰωάνν. Χ'' Βασιλείου*, ἱατροῦ. 19) Τὸ ἔργον τοῦ Νεοκλέους Καζάτζη, πρυτάνεως τοῦ ἔθν. Πανεπιστημίου, ὡς προέδρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐταιρείας «Ἑλληνισμοῦ» καὶ ἐθνικοῦ συγγραφέως καὶ ρήτορος, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*, καθηγητοῦ.

Φεβρουαρ. 18. 20) Οἱ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων μέχρι σήμερον πρὸς ἐλευθερίαν ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*, καθηγητοῦ.

Μαρτίου 4. 21) Ἀνάλυσις τοῦ Ἀετιδέως (Aiglon), τοῦ περιπύστου δράματος τοῦ Ἑδμ. Ροσιάν, τοῦ μεγίστου τῶν συγχρόνων ἐν Γαλλίᾳ δραματικῶν μετ' εἰσαγωγῆς περὶ τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ πρωταγωνιστοῦντος προσώπου, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, ὑπὸ *Σκαρλάτου Κωνσταντινίδου*, ἱατροῦ καὶ δημοσιογράφου.

Μαρτίου 12. 22) Ἀνάλυσις τοῦ πατριωτικοῦ δράματος τοῦ Χρ. Χριστοβασίλη, «Γιὰ τὴν πατρίδα», ἢ «ἀγῶνες τοῦ Σουλίου πρὸς τὸν Ἀλῆ πασά»,

ὑπὸ *Ἀποστ. Δοξιάδου*, ἱατροῦ, 23) Ἀνάλυσις τοῦ δραματικοῦ αὐτοῦ εἰδυλλίου τοῦ Δημ. Κυρομηλᾶ «τοῦ ἀγαπητικοῦ τῆς Βοσκοπούλας», ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Μαρτίου 18. 24) Περὶ τῶν δύο πολιτικῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ἥτοι τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου καὶ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ περὶ τῶν πρὸς τοὺς Πέρσας ἀγώνων τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἐκφράζει δημοσίᾳ τὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του ἅμα εἰς ἅπαντας τοὺς ὁμιλητάς, οἵτινες οὐδενὸς κόπου φειδόμενοι παρέσχον τὴν πνευματικὴν των συνδρομήν, ὑποστηρίξαντες προθύμως τὸ κοινωφελὲς τοῦτο ἔργον. Εἶναι δὲ οὗτοι 13 τὸν ἀριθμὸν ὁ σεβαστὸς ἡμῶν μητροπολίτης κύριος Φώτιος, ὁ *Κ. Κωνσταντινίδης*, διευθυντὴς τῆς ἀστικῆς σχολῆς, ὁ *Ἀριστείδης Ἀνδρόνικος*, ἱατρός, διαπραγματευθεὶς θέματα δύο, ὁ *Δημ. Δουλᾶς*, ἱατρός, ὁ *Δημ. Στέφον*, καθηγητὴς, ὁ *Γεώργ. Ἀνδρόνικος* ἱατρός, ὁ *Μυρτίλος Ἀποστολίδης* καθηγητὴς, διαπραγματευθεὶς θέματα πέντε, ὁ *Ἰωάνν. Χ'' Βασιλείου* ἱατρός, διαπραγματευθεὶς θέματα δύο, ὁ *Γεώργ. Κύρου* νομικός, ὁ *Ἀπόστολος Δοξιάδης* ἱατρός, διαπραγματευθεὶς θέματα τρία, ὁ *Νικόλ. Εὐθυμιάδης* καθηγητὴς καὶ ὁ *Σκαρλάτος Κωνσταντινίδης* ἱατρός καὶ δημοσιογράφος, διαπραγματευθεὶς θέματα δύο.

Εὐχεται δὲ καὶ ἐλπίζει ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι καὶ οἱ λοιποὶ ἡμῶν ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι δὲν θὰ ἀκνήσωσι νὰ μετάρχωσι τῶν διαλέξεων διδάσκοντές τι τὸ ὠφέλιμον τοὺς συμπολίτας των, διότι καθ' ἡμᾶς ἡ ἀποχὴ αὐτῶν ἀπὸ τοιούτου, οἷον ἐπιδιώκει ὁ σύλλογος, σκοποῦ εἶναι ἀνεξήγητος καὶ ἀδικαιολόγητος ἅμα. Τί δὲ νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν νομικῶν τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, οἵτινες πάντες πλὴν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Κύρου ἀπέσχον τῶν διαλέξεων. ἐνῷ ἡ δύναντο ἐκ τῆς εὐρείας των ἐπιστήμης καὶ ἰδίως ἐκ τῆς πλουτολογίας καὶ πολιτικῆς οικονομίας τοσαῦτα ὠφέλιμα καὶ τῆς καθημερινῆς ἀνάγκης πράγματα νὰ διδάξωσιν ἡμᾶς; Καθῆκον ὁμῶς ἀπαραίτητον ὑπολαμβάνομεν νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ τὸ κοινόν, ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι διὰ πλείονος συμπαιδείας καὶ ζήλου περιβάλλῃ τὰς διαλέξεις φοιτῶν τακτικῶς καὶ ἀνεξαίρετως εἰς πάσας καὶ μετὰ προσοχῆς παρακολουθοῦν τὰ θέματα, αἵτινα ἐξ ἴσου ἐν τῷ εἶδει των εἶναι τερπνὰ καὶ ὠφέλιμα, διότι, ἂν κατὰ τὸν ἀθάνατον Ὅμηρον εἶναι ἐντροπὴ νὰ μένῃ τις ἐπὶ μακρὸν χρόνον πον καὶ ν' ἀπέρχεται ἄνευ ὀφειλείας, «αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι», οὐχ ἥττον ἐντροπὴ εἶναι κατὰ τὸν ρήτορα Ἰσοκράτην καὶ τὸ νὰ μὴ μανθάνῃ τις χρησίμῳ τι διδασκόμενον ὑπὸ τῶν φίλων καὶ νὰ μὴ δέχεται ἀγαθόν τι διδόμενον παρὰ τῶν αὐτῶν, «χρήσιμον λόγον μὴ μαθεῖν καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων μὴ λαβεῖν.»

Ταῦτα ἔχοντες ἐν κεφαλαίῳ νὰ εἰπώμεν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ φιλαρμονικοῦ ἡμῶν συλλόγου Ὁρφέως κλείομεν τὰς συνεδριά-

